

Mandag 28/10-2019

Vækkeuret ringer først 8:30, for vi skal først være ude af værelset kl.11 og flyve til Adelaide kl.14. Så vi har god tid og drysser bare lidt rundt.

Men da Helle har pakket det sidste, bliver vi enige om at køre i lufthavnen og spise morgenmad der i stedet for.

Vores fly går planmæssigt og vi har ca. 3 timers flyvning til Adelaide. For første gang flyver vi den "forkerte" vej og mister 3 timer. Så vi lander først på aftenen.

Der er ikke langt fra lufthavnen til hotellet og fremme får vi at vide, at vi er blevet opgraderet til et andet værelse. Det betyder så, at i stedet for en king bed, får vi 2 queen beds. Ikke lige det vi havde bestilt, men så kan kufferterne ligge på den ene seng og så må vi krybe sammen i den anden.

Vi går ned for at få lidt og drikke og samtidig se om vi kan knibe lidt aftensmad ned. Køkkenet lukker for bestilling 21:40, men den er jo kun 18:40 i vores mave ur. Så Helle bestiller bare lidt ost og jeg ryger på en toast. Men vi levner halvdelen.

Tirsdag 29/10-2019

Helle syntes at vi skulle bestille morgenmad på værelset og vi aftalte, at det så var hende der stod op og tog i mod bakken med morgenmad.

Så da det bankede på, i førte Helle sig en af værelsets badekåber og åbnede døren. Jeg lå bare under dynen og gassede mig.

Så jeg blev lidt overrasket, da de kørte et helt arrangement med bord, røræg, pølse, bacon, croissanter og kage samt te og kaffe ind på værelset. Og der lå jeg bare. Men de har sgu nok været udsat for værre ting.

Efter morgenmaden, gik vi ud for at shoppe. Det er simpelthen en af mine yndlings ting, hvor det er gå/stop med 5 meter af gangen og hvor der tages tøj ud og beses, som jeg på forhånd ved ikke skal købes ☺ Nå, de har et dejligt indkøbsstrøg, hvor den sidste halvdel er gågade. Og Helle fik da købt lidt til en yderst god pris.

(Statuer uden for Pigs Mall tæt på hvor vi bor)

(Indkøbs gå-gaden i Adelaide)

(Et fint gammel mall, hvor der er pyntet op til jul)

Adelaide er nok den af de australske byer vi har besøgt, som minder mest om England og der er mange træk fra Victoria tiden. Byen er rigtig hyggelig og når vejret var godt som i dag – 25-30 grader – er det bare at nyde det.

(En kopi af Bernini's Fontana del Tritone i Rom står lige udenfor vores hotelindgang. Lidt stil har man vel.)

Aftensmaden indtager i på The Little Hunter som ligger næsten skråt over for hotellet. Da vi ikke har spist frokost, tænker vi det nok går med lidt forret og en hovedret.

Så vi bestiller en antipasti tallerken med lidt skinke, lidt pølse, oliven, grillede peberfrugt, mm. Det er tilsyneladende en populær ret i Australien, man kan næsten få det hvor som helst.

Til hovedret kan man få skewers, som er grillspyd med forskelligt kød og løg/peberfrugt i mellem. På vores var der kylling, bøf, lammekotelet og pølse. Helle fik kartoffelmos med trøffel og jeg valgte pommes frites.

Jeg har tabt kampen mod vægten og jeg har allerede et par bukser med, som jeg ikke kan passe. So what.

Onsdag 30/10-2019

Vi sov lidt længe i dag(igen) og gik ud for at få lidt let morgenmad. Temperaturen er allerede +25 grader.

(Vores hotel i Adelaide)

Efter morgenmadsen slentrede vi ned mod South Australian Museum, hvor vi havde bestemt os for at tilbringe eftermiddagen. Temperaturen nærmer sig de 30 grader, så det er helt fint at være indenfor i kølige lokaler.

(Statue af Matthew Flinders – en af de store opdagelsesrejser i Australien)

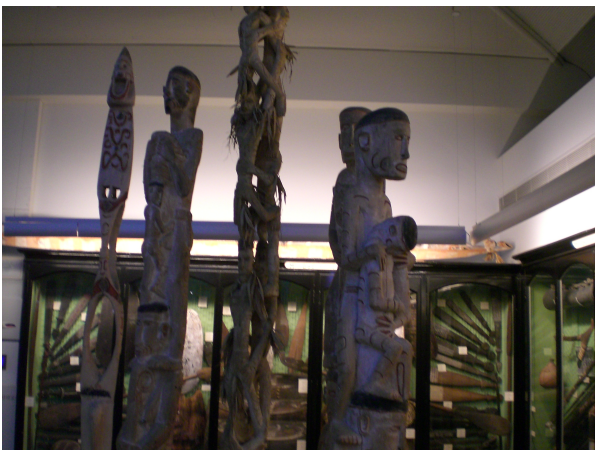
Museet er rimeligt stort og i 3 etager. Her er alt fra dino'er, over aboriginal ting og sager, polynesiske totems til egyptiske mumier.

Vi koncentrerer os nu mest om aboriginale ting og udvalg af udstoppede/kunstige dyr fra den australske natur.

(Aboriginal malerier, som alle fortæller en historie. F.eks. hvor man kan få vand eller hvor der er mad)

(Polynesisk kunst)

Da vi er færdige, deler vi bare lidt fritter for at holde den værste sult for døren. Spiser vi "ordentligt" her 14:30, kan vi ikke spise aftensmad senere.

På vejen hjem foreslår Helle at vi går en anden vej og vupti er vi havnet i indkøbsgaden igen. Det bliver til et par bukser og en lækker vindjakke til Helle, som nok skal være rar at have med når vi rammer Kastруп om 14 dage.

Vi slapper lidt af på hotellet, før vi skal ud og spise. Vi har valgt at spise samme sted som i går – The Little Hunter – og Helle vælger

den mindste bøf hun kan få på 200 gram og jeg ryger på kyllingefilet. Men vi snupper samme vin som i går.

Maden er billig sammenlignet med danske priser, men vinen er endnu billigere. Så det er bare en fest.

I morgen skal vi rejse til Sydney, men først sidst på eftermiddagen. Så vi har lidt tid i Adelaide endnu.

Torsdag 31/10-2019

Vi skal være ude af vores værelse kl.11 og skal have tiden til at gå inde vi skal mod lufthavnen kl.15:30 for at tage til Sydney. Sydney er bare et stop over, for i morgen forlader vi Australien for at flyve til Johannesburg. En tur på 14 timer og vores længste ifølge programmet.

Så kan vi sætte hak ved kontinenterne Europa, Nord Amerika og Oceanien. Måske vi flyver over Sydpolen – så har vi næsten også været der.

Vi havde talt om at gå en tur i Adelaide's Botaniske Have og det er også "kun" +35 grader udenfor. Så hvorfor ikke.

Det er fu..... varmt og de berømte fluer fra the Aussie salute, har indfundet sig. Så man ligner en idiot n'r man går rundt og vinker hele tiden.

Men de flyver simpelthen ind i mund, næse og ører + i hele hovedet. Der er en årsag til at mange australiere har korkproppe hængende ned fra hatten.

Adelaide er meget western-/Old English agtig og der er mange flotte gamle velbevarede huse

V

Vi lander mere eller mindre opblødte i Botanisk Have og søger en hver form for skygge vi kan finde. Helle er helt opblødt på ryggen af at have tasken hængende. Så jeg tager den lidt ind i mellem.

Vi har en flaske vand med og selv om den er blevet lunken, tvinger vi os til at tage en slurk i ny og næ. Hvis man glemmer det, ligger man pludselig på jorden totalt dehydreret.

Der er mange fremmedartede blomster i forhold til hvad vi er vant til, men jeg synes nu at vores Botaniske Have i København er lige så flot.

(Rødder på et træ, der tilsyneladende også vokser over jorden)

De har også et orangeri i samme victorianske stil som andre bygninger i byen. Det var til gengæld flot.

Vi magter 2-3 timer i varmen, så må vi hjem på hotellet og have en kold cola.

Turen til lufthavnen går uproblematisk og det samme gør sikkerhedskontrollen. Jeg er snart vant til gamet i Australien og ved at når jeg siger at jeg har pacemaker, er det af med skoene og uden om til kropsvisitering. I modsætning til USA har de lidt humor her og når jeg siger at jeg foretrækker at det er en kvinde der foretager kropsvisiteringen, griner de og siger "måske næste gang".

Vi lander efter planen og til tiden i Sydney, får bagagen hurtigt og rykker også rimeligt frem i taxi-køen.

Men så slutter festen også. Vi får den største idiot af en taxa chauffør jeg nogensinde har kørt med. Først skal jeg hjælpe ham med kufferterne – fair nok de vejer næsten 30 kg stykket. Og selv om jeg snildt kan løfte dem op selv, skal jeg jo ikke gøre det hele dagen.

Da han så hører hvor vi skal hen – et par kilometer fra lufthavnen, kører han lige pludselig kun lange ture. Jeg prøver at forklare, at det har jeg ikke noget med at gøre.

Men pludselig kan han slæbe kufferterne ud alene og bag efter brokke sig til ham der styrer taxierne. Han er kold og siger, den tur skal han bare køre – det er reglerne.

Så kan han igen alene smide begge kufferter op i bagagerummet uden at skubbe dem helt ind og siger så til ham der styrer det hele, at de ikke kan være der.

Det preller helt af og han skubber så kufferterne det sidste stykke ind, så bagagerummet kan lukkes.

Så ved han pludselig ikke hvor hotellet ligger og vil have Helle til at taste adressen ind på hans GPS. Da det går for langsomt tager han den igen og kan så selv finde adressen.

Han brokker sig hele vejen og siger at dette kan han ikke tjene penge på uanfægtet at jeg siger til klovnens at det ikke er vores skyld.

Han sætter os af på den forkerte side af hotellet, så vi må vandre rundt om med de tunge kufferter. Taxameteret står på 14,25 AUD og jeg synes faktisk ikke han skulle have en klink i drikkepenge – meget mod hvad jeg plejer at gøre.

Desværre havde jeg kun 20 AUD og han kan selvfølgelig ikke give tilbage. Sådan en ubehøvlet stodder. Havde det været for 30 år siden, hvor jeg var i lidt bedre stand og vigør, havde jeg pudset næse i pengesedlen inden han fik den. Idiot.